"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:— ଆତ୍ମ-ଅଭିମାନ ବିଶ୍ୱର ମାଲିକ କରାଇଥାଏ, ଦେହ-ଅଭିମାନ କାଙ୍ଗାଳ କରିଦେଇଥାଏ, ସେଥିପାଇଁ ଆତ୍ମ-ଅଭିମାନୀ ହୁଅ ।"

ପ୍ରଶ୍ନ:- କେଉଁ ଅଭ୍ୟାସ ଅଶରୀରି ହେବାରେ ବହୁତ ସହଯୋଗ କରିଥାଏ ?

ଉତ୍ତର:- ନିଜକୁ ସର୍ବଦା ଅଭିନେତା ମନେ କର, ଯେପରି ଅଭିନେତାମାନେ ନିଜର ଅଭିନୟ ସରିବା ମାତ୍ରେ ବସ୍ତ୍ର ଓହ୍ଲାଇ ଦେଇଥା'ନ୍ତି, ସେହିପରି ତୁମମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଏହି ଅଭ୍ୟାସ କରିବାକୁ ହେବ, ତୁମର କର୍ମ ସମାପ୍ତ ହେବା ମାତ୍ରେ ହିଁ ପୁରୁଣା ବସ୍ତ୍ର (ଶରୀର)କୁ ଛାଡି ଅଶରୀରି ହୋଇଯାଅ । ଆମେ ଆତ୍ମା ଭାଇ-ଭାଇ ଅଟୁ, ଏହି ଅଭ୍ୟାସ କରିଚାଲ । ଏହା ହିଁ ପବିତ୍ର ହେବାର ସହଜ ଉପାୟ । ଶରୀରକୁ ଦେଖିବା ଦ୍ୱାରା ବିକାରୀ ସଂକଳ୍ପ ଆସିଥାଏ ସେଥିପାଇଁ ଅଶରୀରି ହୁଅ ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ବାବା ବସି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି କାହିଁକି ନା ପିଲାମାନେ ବହୁତ ଅବୁଝା ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ତୁମକୁ ବୁଝାଇଥିଲି ଏବଂ ଦୈବୀକର୍ମ ଶିଖାଇଥିଲି । ତୁମେମାନେ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମରେ ଥିଲ ପୁଣି ଡ୍ରାମାର ଯୋଜନା ଅନୁଯାୟୀ ପୁନର୍ଜନ୍ମ ନେଇ-ନେଇ ଏବଂ କଳା କମ ହୋଇ ଏଠାରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମେ ବିଲକୁଲ୍ କଳାହୀନ ହୋଇଯାଇଛ, କାହିଁକି ନା ଏହା ହେଉଛି ତମୋପ୍ରଧାନ ରାବଣ ରାଜ୍ୟ । ଏହି ରାବଣ ରାଜ୍ୟ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଥମେ ସତ୍ତୋପ୍ରଧାନ ଥିଲା, ପୁଣି ସତ୍ତୋ, ରଜୋ, ତମୋ ହେଲା । ଏବେ ତ ବିଲ୍‌କୁଲ୍ ତମୋପ୍ରଧାନ ହୋଇଯାଇଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହାର ଅନ୍ତ ହେବ । ଏହି ରାବଣ ରାଜ୍ୟକୁ ହିଁ ଆସୁରୀ ରାଜ୍ୟ କୁହାଯାଉଛି । ରାବଣକୁ ଜଳାଇବାର ଫେସନ ଏହି ଭାରତରେ ହିଁ ରହିଛି । ଭାରତବାସୀ ହିଁ ରାମରାଜ୍ୟ ଏବଂ ରାବଣ ରାଜ୍ୟ ବୋଲି କହୁଛନ୍ତି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ରାମରାଜ୍ୟ ଏବଂ କଳିଯୁଗରେ ରାବଣରାଜ୍ୟ ହୋଇଥାଏ । ଏହା ବହୁତ ବୁଝିବାର କଥା ଅଟେ । ବାବା ମଧ୍ୟ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛନ୍ତି ଯେ ଭଲ-ଭଲ ପିଲାମାନେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଜ୍ଞାନ ନ ବୁଝିବା କାରଣରୁ ନିଜ ଭାଗ୍ୟ ହରାଉଛନ୍ତି । ରାବଣର ଅବଗୁଣ ପ୍ରତି ଆକର୍ଷିତ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ନିଜେ ମଧ୍ୟ ଦୈବୀଗୁଣର ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଛନ୍ତି । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ତୁମେମାନେ ହିଁ ସେହି ଦେବୀ-ଦେବତା ଥିଲ, ତୁମେ ହିଁ ୮୪ ଜନ୍ମ ଭୋଗ କରିଛ । ତୁମକୁ ଫରକ ବୁଝାଯାଉଛି— ତୁମେ କାହିଁକି ତମୋପ୍ରଧାନ ହୋଇଛ । ଏହା ହେଉଛି ରାବଣ ରାଜ୍ୟ, ରାବଣ ହିଁ ସବୁଠାରୁ ବଡ ଶତ୍ରୁ ଅଟେ, ଯିଏ ଭାରତକୁ ଏତେ କାଙ୍ଗାଳ ଓ ତମୋପ୍ରଧାନ କରିଦେଇଛି । ରାମରାଜ୍ୟରେ ଏତେ ମନୁଷ୍ୟ ନଥା'ନ୍ତି, ସେଠାରେ ତ ଗୋଟିଏ ଧର୍ମ ଥିଲା । ଏଠାରେ ତ ସମସ୍ତଙ୍କ ଭିତରେ ଭୂତର ପ୍ରବେଶତା ହୋଇଛି । ସମସ୍ତଙ୍କ ଭିତରେ କ୍ରୋଧ, ଲୋଭ, ମୋହର ଭୂତ ରହିଛି ନା । ଆମେ ଆତ୍ମା ଅବିନାଶୀ, ଏହି ଶରୀର ବିନାଶୀ— ଏହା ଭୁଲିଯାଉଛନ୍ତି । ଆତ୍ମ-ଅଭିମାନୀ ହେଉ ନାହାଁନ୍ତି । ଦେହ-ଅଭିମାନୀ ବହୁତ ରହିଛନ୍ତି । ତେବେ ଦେହ-ଅଭିମାନ ଏବଂ ଆତ୍ମ-ଅଭିମାନ ଭିତରେ ରାତି-ଦିନର ଫରକ ରହିଛି । ଆତ୍ମ-ଅଭିମାନୀ ଦେବୀ-ଦେବତା ସାରା ବିଶ୍ୱର ମାଲିକ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ଦେହ-ଅଭିମାନ ଆସିବା ଦ୍ୱାରା କାଙ୍ଗାଳ ହୋଇପଡୁଛନ୍ତି । ଭାରତ ସୁନାର ଚଢେଇ ଥିଲା । ଯଦିଓ ଏହି କଥା କହୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ବୁଝୁ ନାହାଁନ୍ତି । ଶିବବାବା ଆସି ଆମର ବୁଦ୍ଧିକୁ ଦୈବୀ ବୁଦ୍ଧି କରୁଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମିଠା-ମିଠା ପିଲାମାନେ ମୁଁ ତୁମକୁ ବିଶ୍ୱର ମାଲିକ କରୁଛି, ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ମଧ୍ୟ ବିଶ୍ୱର ମାଲିକ ଥିଲେ । କେବେ ଶୁଣିଛ ଏମାନଙ୍କୁ କିଏ ରାଜତ୍ୱ ଦେଇଥିଲେ ? ସେମାନେ ଏଭଳି କେଉଁ କର୍ମ କରିଥିଲେ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଏତେ ଉଚ୍ଚପଦ ପ୍ରାପ୍ତ କଲେ ? ଏହା କର୍ମର କଥା ଅଟେ ନା । ମନୁଷ୍ୟ ଆସୁରୀ କର୍ମ କଲେ ସେହି କର୍ମ ବିକର୍ମ ହୋଇଯାଇଥାଏ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ କର୍ମ ଅକର୍ମ ହୋଇଥାଏ । ସେଠାରେ କର୍ମର ଖାତା ରହିବ ନାହିଁ । ବାବା ସବୁ କଥା ବୁଝାଉଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ନିଜେ ନ ବୁଝିବା କାରଣରୁ ବହୁତ ବିଘ୍ନ ପକାଉଛନ୍ତି, କହୁଛନ୍ତି ଶିବ-ଶଙ୍କର ଏକ ଅଟନ୍ତି, ଆରେ, ନିରାକାର ଶିବଙ୍କୁ ତ ଏକାକୀ ଥିବାର ଦର୍ଶାଉଛନ୍ତି । ଶଙ୍କର-ପାର୍ବତୀଙ୍କୁ ଏକତ୍ର ଦେଖାଉଛନ୍ତି । ଉଭୟଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ବିଲକୁଲ୍ ଅଲଗା ଅଟେ । ମିନିଷ୍ଟର ଏବଂ ପ୍ରେସିଡେଣ୍ଟଙ୍କୁ ଏକ ବୋଲି କିପରି କହିବା । ଉଭୟଙ୍କର ପଦ ବିଲକୁଲ୍ ଅଲଗା । ତେବେ ଶିବ-ଶଙ୍କରଙ୍କୁ ଏକ ବୋଲି କିପରି କହି ଦେଉଛନ୍ତି । ଏକଥା ତୁମେ ଜାଣିଛ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ରାମ ସମ୍ପ୍ରଦାୟରେ ଆସିବାର ନାହିଁ ସେମାନେ ଏକଥା ବୁଝିବେ ନାହିଁ । ଆସୁରୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟୀ ଗାଳି ଦେବେ । ବିଘ୍ନ ପକାଇବେ କାହିଁକି ନା ତାଙ୍କ ଭିତରେ ୫ ବିକାର ରହିଛି ନା । ଦେବତାମାନେ ହିଁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ନିର୍ବିକାରୀ ଅଟନ୍ତି । ଏମାନଙ୍କର ପଦ କେତେ ଉଚ୍ଚ ଅଟେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମେ ଜାଣୁଛ ଆମେ କେତେ ବିକାରୀ ଥିଲୁ, ବିକାର ଦ୍ୱାରା ହିଁ ଜନ୍ମ ନେଇଥିଲୁ । ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନେ ମଧ୍ୟ ବିକାର ଦ୍ୱାରା ଜନ୍ମ ନେଇ, ପୁଣି ସନ୍ନ୍ୟାସ କରୁଛନ୍ତି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଏସବୁ କଥା ନଥାଏ । ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନେ ସତ୍ୟଯୁଗକୁ ମାନୁ ନାହାଁନ୍ତି, କହୁଛନ୍ତି ସତ୍ୟଯୁଗ ହିଁ ଅଟେ । ଯେପରି କହୁଛନ୍ତି କୃଷ୍ଣ ଏବଂ ରାଧା ଏଠାରେ ହାଜିର ଅଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଏହିଭଳି ଅନେକ ମତ-ମତାନ୍ତର ଓ ଅନେକ ଧର୍ମ ରହିଛି । ଅଧାକଳ୍ପ ଅର୍ଥାତ୍ ସତ୍ୟ ଓ ତ୍ରେତାଯୁଗ ଦୈବୀ ମତରେ ପରିଚାଳିତ ହେଉଛି ଯାହାକି ଏବେ ତୁମକୁ ମିଳୁଛି । ତୁମେମାନେ ହିଁ ବ୍ରହ୍ମା ମୁଖ ବଂଶାବଳୀ ପୁଣି ବିଷ୍ଣୁବଂଶୀ ଏବଂ ଚନ୍ଦ୍ରବଂଶୀ ହେଉଛ । ତେଣୁ ସେହି ଦୁଇଟିକୁ ବଂଶାବଳୀ ଏବଂ ଏହାକୁ ବ୍ରାହ୍ମଣ କୁଳ ବୋଲି କହିବା, ଏହାକୁ ବଂଶାବଳୀ କହିପାରିବା ନାହିଁ । ଏମାନଙ୍କର ରାଜତ୍ୱ ନାହିଁ, ଏକଥା ମଧ୍ୟ ତୁମେମାନେ ହିଁ ବୁଝୁଛ । ତୁମମାନଙ୍କ

ଭିତରୁ ମଧ୍ୟ କେହି-କେହି ଏକଥା ବୁଝୁଛନ୍ତି । ଆଉ କେହି ତ ବିଲକୁଲ୍ ସୁଧୁରୁ ନାହାଁନ୍ତି, ତାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ନା କୌଣସି ଭୂତ ରହିଛି । ଲୋଭ ଏବଂ କ୍ରୋଧର ଭୂତ ରହିଛି ନା । ସତ୍ୟଯୁଗରେ କୌଣସି ଭୂତ ନାହିଁ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଦେବତାମାନେ ଥା'ନ୍ତି । ଯେଉଁମାନେ କି ବହୁତ ସୁଖୀ ହୋଇଥା'ନ୍ତି । ଭୂତ ହିଁ ଦୁଃଖ ଦେଇଥାଏ, କାମ ବିକାରର ଭୂତ ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତ ଦୁଃଖ ଦେଇଥାଏ । ଏଥିପାଇଁ ବହୁତ ପରିଶ୍ରମ କରିବାକୁ ହେବ । ଏହା ମାଉସୀ ଘର କଥା ନୁହେଁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଯଦି ପରସ୍ପର ନିଜକୁ ଭାଇ-ଭଉଣୀ ଭାବିବ ତେବେ ତୁମର ଦୃଷ୍ଟି ବିକାରୀ ହେବ ନାହିଁ । ପ୍ରତ୍ୟେକ କଥାରେ ସାହାସ ଦରକାର । କେହି କେହି କହୁଛନ୍ତି ଯଦି ବିବାହ ନ କରିବ ତେବେ ଘରୁ ବାହାରିଯାଅ, ତେଣୁ ଏଥିପାଇଁ ମଧ୍ୟ ସାହାସ ଦରକାର । ନିଜକୁ ନିଜେ ଯାଞ୍ଚ କରାଯାଇଥାଏ ନା ।

ତୁମେମାନେ ବହୁତ ପଦମାପଦମ୍ ଭାଗ୍ୟଶାଳୀ ହେଉଛ । ଏଠାରେ ସବୁ କିଛି ବିନାଶ ହୋଇ ମାଟିରେ ମିଶିଯିବ । କେହି-କେହି ତ ସାହସ କରି ଚାଲୁଛନ୍ତି, ଆଉ କେହି ପୁଣି ଫେଲ୍ ମଧ୍ୟ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ବାବା ପ୍ରତ୍ୟେକ କଥାରେ ବୁଝାଉଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ କିଛି ନକଲେ ବୁଝାଯାଉଛି ଯେ ଇଏ ସଠିକ୍ ରୂପେ ଯୋଗ କରୁନାହାଁନ୍ତି । ଭାରତର ପ୍ରାଚୀନ ରାଜଯୋଗ ତ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଅଟେ, ଏହି ଯୋଗ ଦ୍ୱାରା ହିଁ ତୁମେ ବିଶ୍ୱର ମାଲିକ ହେଉଛ । ପାଠପଢା ହିଁ ରୋଜଗାରର ଉତ୍ସ ଅଟେ, ଏହି ପାଠପଢା ଦ୍ୱାରା ତୁମେ କ୍ରମାନୁସାରେ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଉଛ । ଭାଇ-ଭଉଣୀ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମଧ୍ୟ ବୁଦ୍ଧି ଚଞ୍ଚଳ ହୋଇଥାଏ ସେଥିପାଇଁ ବାବା ଏହାଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଚକୁ ନେଇଯାଉଛନ୍ତି ଯେ ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବ, ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଆତ୍ମା ଭାଇ-ଭାଇ ବୋଲି ଭାବ । ଆମେ ସମସ୍ତେ ଭାଇ-ଭାଇ ଅଟୁ ଏହି ଖିଆଲ ରହିବା ଦ୍ୱାରା ବିକାରୀ ଦୃଷ୍ଟି ହେବ ନାହିଁ । ଶରୀରକୁ ଦେଖିବା ଦ୍ୱାରା ବିକାରୀ ଖିଆଲ ଆସିଥାଏ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି— ପିଲେ, ଅଶରୀରି ହୁଅ, ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ହୁଅ । ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବ, ଆତ୍ମା ଅବିନାଶୀ ଅଟେ । ଏହି ଶରୀର ଦ୍ୱାରା ଅଭିନୟ କଲ, ପୁଣି ଶରୀରରୁ ଅଲଗା ହୋଇଯିବା ଦରକାର । ଡ୍ରାମାର ଅଭିନେତା ନିଜର ଅଭିନୟ ଶେଷ କରିବା ପରେ ପୋଷାକ ବଦଳାଇଥା'ନ୍ତି, ତୁମକୁ ମଧ୍ୟ ଏବେ ପୁରୁଣା ପୋଷାକ (ଶରୀର) ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ନୂଆ ପିନ୍ଧିବାକୁ ହେବ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ଆତ୍ମା ଏବଂ ଶରୀର ଉଭୟ ତମୋପ୍ରଧାନ ହୋଇଯାଇଛି । ତମୋପ୍ରଧାନ ଆତ୍ମା ମୁକ୍ତିଧାମକୁ ଯାଇପାରିବ ନାହିଁ, ପବିତ୍ର ହେଲେ ହିଁ ଯିବ । ଅପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଘରକୁ ଫେରିପାରିବ ନାହିଁ, ଏକଥା ମିଥ୍ୟା ଯେ ଅମୁକ ବ୍ରହ୍ମରେ ଲୀନ ହୋଇଗଲେ । କିନ୍ତୁ ଜଣେ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ସେଠାକୁ ଯାଇପାରିବେ ନାହିଁ । ସେଠାରେ ଯେପରି ବଂଶାବଳୀ ତିଆରି ହୋଇଛି, ସେହିପରି ହିଁ ରହିଥା'ନ୍ତି । ଏକଥା ତୁମେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ସନ୍ତାନମାନେ ହିଁ ଜାଣିଛ । ଗୀତାରେ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କର ନାମ ନାହିଁ, ଏକଥା ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଯେ ମୁଁ ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ଶରୀରରେ ପ୍ରବେଶ କରୁଛି ତେଣୁ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ପୋଷ୍ୟ କରିବା ଦରକାର । କୁଖ ବଂଶାବଳୀ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ ତ ବିକାରୀ, ତୁମେମାନେ ନିର୍ବିକାରୀ ଅଟ । ନିର୍ବିକାରୀ ହେବା ପାଇଁ ବହୁତ କଷ୍ଟ ସହନ କରିବାକୁ ପଡିଥାଏ । ନାମ ରୂପକୁ ଦେଖିବା ଦ୍ୱାରା ଅନେକଙ୍କର ବିକଳ୍ପ ଆସିଥାଏ ତେଣୁ ଭାଇ-ଭଉଣୀ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମଧ୍ୟ ପତିତ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ଲେଖୁଛନ୍ତି ବାବା ଆମେ ପତିତ ହୋଇଗଲୁ, ନିଜର ମୁହଁ କଳା କରିଦେଲୁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି— ବାହା! ମୁଁ ତୁମକୁ ଭାଇ-ଭଉଣୀ ହୋଇ ରହିବାକୁ କହିଲି, ତୁମେ ପୁଣି ଏହି ଖରାପ କାମ କଲ । ଏଥିପାଇଁ ତୁମକୁ ବହୁତ କଠୋର ଦଣ୍ଡ ମିଳିବ । କେହି ଯଦି ଅନ୍ୟ ସହ ଏହିଭଳି ଖରାପ କର୍ମ କରିଥା'ନ୍ତି ତାଙ୍କୁ ଜେଲଦଣ୍ଡ ଦିଆଯାଇଥାଏ । ଭାରତ କେତେ ପବିତ୍ର ଥିଲା । ଯାହାକି ମୁଁ ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲି, ଏହାର ନାମ ହିଁ ଶିବାଳୟ, ଏହି ଜ୍ଞାନ ମଧ୍ୟ କାହା ପାଖରେ ନାହିଁ । ବାକି ଶାସ୍ତ୍ର ଆଦି ଯାହା କିଛି ଅଛି ସେସବୁ ଭକ୍ତିମାର୍ଗର କର୍ମକାଣ୍ଡ ଅଟେ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ସମସ୍ତେ ସଦଗତିରେ ରହିବେ, ସେଥିପାଇଁ ସେଠାରେ କେହି ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିନଥା'ନ୍ତି । ଏଠାରେ ସମସ୍ତେ ଗତି-ସଦଗତି ପାଇଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛନ୍ତି କାହିଁକି ନା ସମସ୍ତେ ଦୁର୍ଗତିରେ ଅଛନ୍ତି । ଗଙ୍ଗା ସ୍ନାନ କରିବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି ତେବେ ଗଙ୍ଗାର ପାଣି କ'ଣ ସଦଗତି ଦେବ କି ? ଗଙ୍ଗା କ'ଣ ପବିତ୍ର କରାଇବ ? କିଛି ବି ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ତୁମ ଭିତରେ ମଧ୍ୟ କ୍ରମାନୁସାରେ ଅଛନ୍ତି । କେହି-କେହି ତ ନିଜେ ବି ବୁଝିପାରୁ ନାହାଁନ୍ତି ତେବେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ କ'ଣ ବୁଝାଇବେ, ସେଥିପାଇଁ ବାବା ପଠାଉ ନାହାଁନ୍ତି । ଗାୟନ କରୁଛନ୍ତି— ବାବା ଆପଣ ଆସିଲେ ଆପଣଙ୍କର ଶ୍ରୀମତକୁ ପାଳନ କରି ଦେବତା ହେବୁ । ଦେବତାମାନେ ସତ୍ୟଯୁଗ ଏବଂ ତ୍ରେତାରେ ରହିଥା'ନ୍ତି । ଏଠାରେ ତ ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ କାମ ବିକାରର ବଶୀଭୂତ ହେଉଛନ୍ତି । କାମ ବିକାର ବିନା ରହିପାରୁ ନାହାଁନ୍ତି । ଏହି ବିକାର ଯେପରି ତାଙ୍କ ପାଇଁ ମାତା-ପିତାଙ୍କ ବର୍ସା ଅଟେ । ଏଠାରେ ତୁମକୁ ରାମଙ୍କର ବର୍ସା ଅର୍ଥାତ୍ ପବିତ୍ରତାର ବର୍ସା ମିଳୁଛି । ସେଠାରେ ବିକାରର କୌଣସି କଥା ହିଁ ନାହିଁ ।

ଭକ୍ତମାନେ କହୁଛନ୍ତି କୃଷ୍ଣ ଭଗବାନ ଅଟନ୍ତି, ତୁମେ କୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଉଥିବାର ଦର୍ଶାଉଛ । ଆରେ, ଭଗବାନ ତ ନିରାକାର ଅଟନ୍ତି, ତାଙ୍କର ନାମ ଶିବ । ବାବା କେତେ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଏଥିପାଇଁ ବାବାଙ୍କୁ ଦୟା ମଧ୍ୟ ଆସୁଛି । ବାବା ଦୟାର ସାଗର ଅଟନ୍ତି ନା । ଇଏ (କୃଷ୍ଣ)କେତେ ବୁଦ୍ଧିମାନ ସନ୍ତାନ ଅଟନ୍ତି, ଆକର୍ଷଣୀୟ ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ଯାହାଙ୍କ ପାଖରେ ଜ୍ଞାନ ଏବଂ ଯୋଗର ଶକ୍ତି ଥାଏ ସିଏ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆକର୍ଷିତ କରିଥା'ନ୍ତି । ପାଠୁଆଙ୍କୁ ସତ୍କାର ମିଳିଥାଏ ଅପାଠୁଆଙ୍କୁ ନୁହେଁ । ଏକଥା ତୁମେ ଜାଣିଛ ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ସମସ୍ତେ ଆସୁରୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଅଟନ୍ତି, କିଛି ହେଲେ ବି ବୁଝୁନାହାଁନ୍ତି । ଶିବ ଏବଂ ଶଙ୍କରଙ୍କର ଅନ୍ତର ବିଲକୁଲ୍ ସ୍ପଷ୍ଟ । ସିଏ ମୂଳବତନରେ, ଇଏ ସୂକ୍ଷ୍ମବତନରେ ତେବେ ସମସ୍ତେ ଏକାଭଳି କିପରି ହେବେ ? ଏହା ତମୋପ୍ରଧାନ ଦୁନିଆ ଅଟେ । ରାବଣ ଆସୁରୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଶତ୍ରୁ ଅଟେ, ଯିଏକି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନିଜଭଳି କରିଦେଉଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ବାବା ତୁମକୁ ନିଜ ସମାନ ଦୈବୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ କରୁଛନ୍ତି । ସେଠାରେ ତ ରାବଣ ରହିବ ନାହିଁ । ଅଧାକଳ୍ପ ରାବଣକୁ ଜଳାଉଛନ୍ତି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ହିଁ ରାମରାଜ୍ୟ ହୋଇଥାଏ । ଗାନ୍ଧିଜୀ ରାମରାଜ୍ୟ ଚାହୁଁଥିଲେ କିନ୍ତୁ ସିଏ କିପରି ରାମରାଜ୍ୟ ସ୍ଥାପନ କରିପାରିବେ ? ସିଏ କୌଣସି

ଆତ୍ମ-ଅଭିମାନୀ ହେବାର ଶିକ୍ଷା ତ ଦେଉନଥିଲେ । ବାବା ହିଁ ଏହି ସଂଗମଯୁଗରେ କହୁଛନ୍ତି ଆତ୍ମ-ଅଭିମାନୀ ହୁଅ । ଏହା ହେଉଛି ଉତ୍ତମ ହେବାର ଯୁଗ । ବାବା କେତେ ସ୍ନେହର ସହିତ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ତେଣୁ ପ୍ରତି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ବାବାଙ୍କୁ କେତେ ସ୍ନେହର ସହିତ ମନେ ପକାଇବା ଉଚିତ୍— ବାବା ଆପଣଙ୍କର କମାଲ ଅଟେ, ଆମେ କେତେ ପଥରବୁଦ୍ଧି ଥିଲୁ, ଆପଣ ଆମକୁ କେତେ ଉଚ୍ଚ କରୁଛନ୍ତି । ଆପଣଙ୍କ ମତ ବିନା ଆମେ ଆଉ କାହାରି ମତରେ ପରିଚାଳିତ ହେବୁ ନାହିଁ । ଅନ୍ତିମ ସମୟରେ ସମସ୍ତେ କହିବେ ବାସ୍ତବରେ ବ୍ରହ୍ମାକୁମାର-କୁମାରୀମାନେ ତ ଦୈବୀ ମତରେ ଚାଲୁଛନ୍ତି । କେତେ ଭଲ-ଭଲ କଥା ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତର ପରିଚୟ ଦେଉଛନ୍ତି । ଚରିତ୍ର ନିର୍ମାଣ କରୁଛନ୍ତି । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ୍ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :—

(୧) ଦୃଷ୍ଟିକୁ ଶୁଦ୍ଧ ବା ପବିତ୍ର କରିବା ପାଇଁ କାହାର ବି ନାମ ରୂପକୁ ନ ଦେଖି ଅଶରୀରି ହେବାର ଅଭ୍ୟାସ କରିବାକୁ ହେବ । ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ମନେକରି, ଆତ୍ମା ଭାଇ ସହିତ କଥା ହେବା ଉଚିତ୍ ।

(୨) ସମସ୍ତଙ୍କର ସତ୍କାର ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଜ୍ଞାନ-ଯୋଗର ଶକ୍ତିକୁ ଧାରଣ କରିବାକୁ ହେବ । ଦୈବୀଗୁଣରେ ଭରପୁର ହେବାକୁ ପଡିବ । ଚରିତ୍ରକୁ ସୁଧାରିବାର ସେବା କରିବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ:- ଉତ୍ସାହ ଉଦ୍ଦୀପନା ଦ୍ୱାରା ବିଶ୍ୱ କଲ୍ୟାଣର ଦାୟିତ୍ୱ ସମ୍ପନ୍ନ କରି ଆଳସ୍ୟ ଓ ଅବହେଳାପଣିଆରୁ ମୁକ୍ତ ହୁଅ । ଚାହେଁ ନୂଆ ହୁଅନ୍ତୁ ବା ପୁରୁଣା, ବ୍ରାହ୍ମଣ ହେବା ଅର୍ଥାତ୍ ବିଶ୍ୱ କଲ୍ୟାଣର ଦାୟିତ୍ୱ ଗ୍ରହଣ କରିବା । ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ଦାୟିତ୍ୱ ରହିଥାଏ, ତା'କୁ ତୀବ୍ରଗତିରେ ପୁରଣ କରିବାରେ ଲାଗିଯାଇଥା'ନ୍ତି । ଦାୟିତ୍ୱ ନଥିଲେ ଅବହେଳା ପଣିଆରେ ରହିଥା'ନ୍ତି । ଦାୟିତ୍ୱ ହିଁ ଆଳସ୍ୟ ଏବଂ ଅବହେଳାପଣିଆକୁ ସମାପ୍ତ କରିଦେଇଥାଏ । ଉତ୍ସାହ ଉଦ୍ଦୀପନାରେ ରହୁଥିବା ଆତ୍ମା ଅକ୍ଲାନ୍ତ ହୋଇଥା'ନ୍ତି । ସେମାନେ ନିଜର ଚେହେରା ଓ ଚାଲିଚଳଣ ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଉତ୍ସାହ ଉଦ୍ଦୀପନା ବୃଦ୍ଧି କରିଥା'ନ୍ତି ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ସମୟ ଅନୁଯାୟୀ ଶକ୍ତିର ପ୍ରୟୋଗ କରିବା ଅର୍ଥାତ୍ ଜ୍ଞାନୀ ଏବଂ ଯୋଗୀ ଆତ୍ମା ହେବା ।

***** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି *****